

[Hans Jacob Sørensen.]

endnu mere haardhændet Kendsgerning nemlig den, at Ministeren er begyndt at foretage Afskedigelserne. Jeg kan ikke undlade i denne Forbindelse at undersøge noget nærmere netop den højtærede Trafikministers Stilling til Afskedigelser indenfor Statsadministrationen, thi den har jo gennem Aarene været noget skiftende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at skal man sammenfatte den meget kort, kan det gøres i 3 Ord, nemlig: skiftende, skrappe Standpunkter.

Jeg tager de to Yderkanter i den Stilling, Ministeren hidtil har markeret; først den han indtog som Oppositionsmand i Perioden 1926—29, da han som Ordfører for Socialdemokratiet overfor daværende Minister Stensballe i en Tale ved Finanslovens tredje Behandling i Folketinget den 5. Juli 1927 udtalte — det staar i Folketingstidende for 1926—27 Sp. 7081, og jeg maa med den højtærede Formands Tilladelse nok oplæse nogle Citater:

„Vi er, saaledes som vi før har udtalt her i Salen, principielt imod Afskedigelse af fast Personale og mener, at en Reduktion af det faste Personale kun bør ske ved Tjenesteledighed. Vi mener, at Begrebet fast Tjenestemand ikke maa forflygtiges i den Grad, at pligtopfyldende Tjenestemænd sættes ud af deres Stillinger, naar Staten ved deres Ansættelse har betegnet disse Stillinger som faste. Det hedder jo udtrykkeligt i § 1 i Loven om Statens Tjenestemænd, hvor Begrebet Tjenestemand er defineret: „Som Stats-Tjenestemand anses enhver, der varigt og som Livsgerning har Ansættelse i Statens Tjeneste““.

Op saa fortsætter den socialdemokratiske Ordfører:

„Vi mener, at det er Statens Sag at sørge for, at den aldrig ansætter flere Tjenestemænd, end at den vedvarende kan finde Anvendelse for dem, og har Staten gjort det, maa den finde sig i først ved Tjenesteledighed at kunne berigtige sine fejlagtige Dispositioner. I dette Tilfælde kan der endda for Statsbanernes Vedkommende ikke siges, at Afskedigelserne sker, fordi der er ansat for mange Tjenestemænd. Det, der sker nu, er jo, at man ved en Forlængelse af den Tjenestemændene hidtil garanterede Arbejdstid mener at kunne faa Personale tilovers, som man da uden videre afskediger“.

Men ikke blot Minister Stensballe maatte høre og tage imod denne Tordentale. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der stod

som Ordfører for det konservative Parti, fik nogle Ord med paa Vejen. Til ham lød det, idet der af den socialdemokratiske Ordfører Hr. Friis-Skotte henvises til to af Venstre stillede Ændringsforslag:

„Jeg har imidlertid nu paa ny fattet Haab, thi da de konservative Medlemmer af Finansudvalget ikke har tiltraadt disse Ændringsforslag, gaar jeg ud fra, at de nu, da det kommer til Stykket, vil vige tilbage fra den Voldshandling, som Afskedigelse af fast ansat Personale vilde være, og har i Sinde denne Gang at holde deres Løfte under Tjenestemandslovens Behandling, og deres Mangel paa Logik skal jeg da i øvrigt gerne tilgive dem.“

Den socialdemokratiske Ordfører fik imidlertid ikke Brug for sin Tilgivelse, thi de omtalte Ændringsforslag blev taget tilbage af Ministeren, saa genoptaget af den socialdemokratiske Ordfører, blev derefter tiltraadt af de Konservative, og først da fandt Kampen sin Afslutning i den Omgang.

Men alt det, der her er refereret om den højtærede Trafikministers daværende Stilling, blev jo ikke holdt alene indenfor denne Bygnings Mure. Nej, det var den Gang herligt og kærkomment Stof til alle Oppositionsblade; der var Fyndord for Hundreder af radikale og socialdemokratiske Taler Landet over. Her var sagt de sande Ord paa Bjerget, her var Angreb paa Ministeriet Madsen-Mygdal, saa det klodsede noget!

Der er gaaet 5 Aar fra Juli 1927 til Efteraaret nu 1932. I dette Efteraar forelagde den højtærede Minister for offentlige Arbejder det førømtalte Forslag om Afskedigelse af alle de over 65 Aar værende Tjenestemænd, Funktionærer og faste Arbejdere i Statsbanerne indenfor en 3-aarig Periode. Ministeren har som allerede nævnt foretaget Afskedigelserne administrativt.

Man kan nok sige, der er vidt mellem den første Yderkant, jeg nævnte, i Ministerens Stilling til Tjenestemændenes Afskedigelse og den Stilling, Ministeren nu indtager!

Den 9. December i Aar udtalte Ministeren overfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved Finanslovsforslagets Behandling her i Tinget — det er refereret Sp. 1613 —:

„Forslagets Afvisning i Oktober har desværre betydet, at Statsbanerne og dermed Statskassen for et kvart Aar har mistet den Besparelse, som Lovforslaget tilsigtede, og jeg har ikke turdet risikere en yderligere Udskydelse. Det passerede har bestyrket min Opfattelse af, at Rigsdagen i givet Tilfælde er for følelses-